

на своя покровител, тя изгубила съзнание. Послѣ...
настъпила смъртъ . . .

На сутринта Брискаръ подирилъ дъщеря си
и я намѣрилъ вкоченясала въ кафеза на лъва.

Той изведенажъ отрѣзнилъ, зель пръчката и
влѣзълъ въ кафеза на Мистигри, но лъвътъ, като
си турналъ едина кракъ върху мъртвото дѣте,
страшно зарѣвалъ и такъ втренчилъ голѣмитъ си

очи въ Брискара, щото този веднага изкочилъ отъ кафеза. Затекалъ се за помощъ, дошли хора и разбрали, че Мина е мъртва. Тя лежала окървавена съ бѣло като платно лице. Изпърво помислили, че лъвътъ трѣбва да я удавилъ, ала той сегизъ-тогизъ лизалъ съ езика си лицето ѝ и я оглеждалъ съ нажалени очи. Да го прогонятъ отъ мъртвото тѣло било невъзможно. И рѣшили да убиятъ звѣра. Повикали стражари, които застрѣляли бѣдното и невинно животно.